الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم ولا هم یحزنون

الحمد لله والمنة که کلام شیرین بی نهایات اعنی

مدح صاحب صوات

مدح ملا صاحب مانکی

مدح اخوند زاده صاحب

بفرمایش خادم هر کبیر و صغیر حاجی محمد امیر حفظه الله القدیر

در مطبع فیض عام دهلی باهتمام محمد عمر یار

بسم الله الرحمن الرحیم

اول حمد دی د هغه پروردګار   چه قدرت دی هر چا وته اشکار دی
شریک نلري بې شکه چه احد دی   ذات د ده هم لم یلد ولم یولد دی
راستولی ده په مونږ باندې رسول دی   په چشمانو په لیمو خمونږ قبول دی
بیا درود دی په سردار د انبیا   چه جهان د ده له رویه دی پیدا
هم صلوة د ده په آل و اصحابانو   پیداشان د وي په ټولو مومنانو

نعت سرور کائنات صلعم

جان فدای حضرت شاه عرب سلطان دین   شافع روز قیامت مستغیث المذنبین
پیشوای اولیا و مقتدای انبیا   صاحب فرقان اعظم رحمة للعالمین
راکب یکران براق تیز رو در قرب حق   شهسوار منزل معراج ختم المرسلین
سید کونین اعظم احمد مرسل که هست   آیت لولاک او راز خدا نقش جبین
گر نبودی ذات میر خیر البشر فخر الوری   نی جهان پیدا شدی نی آسمان و نی زمین
خلعت پیغمبری آنگاه از حق یافته   کز عدم بوده هنوز آدم میان ماء و طین
گرچه آمد ذات او آخر بصورت در جهان   از سوی الله بود نور او بمعنی اولین
هست محبوب خدا بر حق رسول مجتبی   خواجهٔ هر دو سرا او هم شفیع الامتین
از هلاک ای دل غریق بحر عصیان را چه غم   زانکه دارد در مقابل دستگیر اینچنین

باد از شیر احمد شیدا درود بعید — بر رسول و آل و اصحاب کرامش اجمعین

پس له ده متوجه شه برادره — غوث و باسه لما واوره دا خبره
چه دی غوث وه په وطن کښې د صوات — په جهان کښې ئې ظاهر وو کرامات
دي د دهر په ولیانو کښې سردار وه — په زمره د بزرګانو کښې نامدار وه
سرکرده وه په جمله ابرارانو — هم امام وه د همه تقوی دارانو
هم سلطان د عالمانو د جهان وه — شریعت د پاک نبي په ده روښان وه
مریدان ئې وو د شمار له حده زیات — چه هر یو ترشه صاحب د کمالات
اکثر لوئی لوئی عالمان ئې مریدان دي — چه په علم کښې هر یو بحر روان دي
دي بې شکه بې شبهې غوث د روزګار وه — چه اثر د غوثیت ورنه اشکار وه
مقتدا وه د جمله وعالمانو — رهنما وه د ټولي د مؤمنانو
معصیت د ده له لاسه وه برهم — له هر چا سره همیش وه د دین غم
سخاوت کښې لوئی سخي وه هسې شان — چه هزار حاتمان ده ته وو حیران
په لنګر کښې به ئې هر صباح ماښام — عُذر ئیره به په زرګونو خاص و عام
شب و روز به وه شاغل په عبادت — همیشه به وه الله ته په طاعت
دین د کفر وه له ده نه ډیر ذلیل — د ده ذات وه ګمراهانو ته دلیل
نور د شرعي له فیضه لښ د ښانه وه — لکه نمر غوندې هر ځائ کښې تابان وه
په عالم کښې نوم د ده وه لښ مشهور — هر فرمان ګفتار ئې خلقو ته منظور
بادشاهان که وو صاحب د تخت و تاج — همه وار د ده در ته وو محتاج
په جهان کښې ذات د ده یو من د باب وه — مخلوق کل د ده له فیضه په صواب وه
خو به شمار مدا وصاف د ده بسیار — چه به دي له مقداره د ګفتار

که قلم شما په سل ژبو ګویان شي د ده وصف همېره نه دي چه بیان شي
په قضا د رب لو ورځ کښې ناګهان اِرْجِعِي آواز په دا غي له سبحانه
چه د خدای له لوري دا ارشاد فرمان شه له دنیا نه ئي تور کوچ وکه روان شه
له فاني دنیا نه وه کړ ده رحلت ځای ئي ده ورکړي رب په باغ کښې د جنت
زماني له اهل شان ئي کړ فاصل پاک ارواح ئي شه له حق سره واصل
په فرمان د رب شربت د مرګ ئي نوش کړ په شراباً طهوراً ئي ځان بیهوش کړ
چه صاحب علیه الرحمة شولو وفات د عقبی کښې ئي رب بلند کړو درجات
جهان کښې لو ناڅاپه شور شه شورو درست عالم کښې د قیامت ظاهر اثر شه
مؤمنانو باندې شوه زېر او زېر سکون مخلوقات له غمه پریوانه لا سکون
لوئي هلاکت شول هم ګلي په غم کښې مرد و زن جمله غریق شول په ماتم کښې
خصوصاً مریدانو اضطراب شه چه صاحب بابا الله وئي نه حجاب شه
د شیخانو په تن اور شه د غم سل چه صاحب کړ لو لباس خپل په بدل
که هر څای به کوه زیر جرا افریاد د فلک له لاسه وه داد و بیداد
چا افسوس چا به هیهات چا به جزا کړه چا به آه چا به فریاد چا به غوغا کړه
چه آخر نه شول سود مند په اکوراد تو لوکي بیهوده پرې د صبر لار
په عا بانې عالم وارة ګویان شول بزاري سره د رب درکښې نالان شول
هم وار و به کوله دا دعا چه اي خدایه ذوالجلال له کبریا
ته ئي عالي کړ درجات په آخرت د نبي آخر زمان په برکت
د جنت د باغ ګلونه ئي نصیب کړه هم له حور و له غلمان سره ئي قریب کړه
معاشونه د جنت واره تمام رب ئي وکړه په ده باندې انعام

در مدح زبدة السالکین عمدة العارفین قدوة المحققین اعني نجم الدین اخوند صاحب جناب زاد الله فضله

پهغه غوث چه اوچهاند شه روان
اوس تر پاتې مریدان دي پروزګار
خصوصا یو مرید لوی ئې اي یاره
خلیفه دي د صاحب علیه الرحمة
نجم الدین اخوند صاحب نوم مشهور دي
په مسجد کښې د تنګو رسازي مقام
کله کاندې سکونت په کوه د امان کښې
بیا په ژمي کښې راځي په ننګنهار
ننګنهار کښې پیاده نوم د یار هډے
په عالم کښې نن تر واوره ټما جهان
جهان کښې ئې د فیض آواز شوے ته
تکفار و سره کړي د جهاد دے
دي سردار د غازیانو د عالم دي
دي یو شمع دده په دین د مصطفی
په کشور د شریعت لکه چراغ دي
هم په علم کښې کامل دي تمام جان
شریعت و ته د خلقو رهنما دي
دین د ده په توصیر رشد روښان
په کوشش د ده جاري امر معروف دي
دي د شرع په صراط دي مستقیم
په تسبیح تهلیل مشغول دے صبح و شام

تاسي واوري نو ځماد غه بیان
چه هر یو په کمالات کښې دي نامدار
یو ولي دي په نسب عالي تبار
پاک رحیم و رباند کړي مرحمت
د رست کابل زمین له فیضه معمور دے
لوي دي په شه عزت او سر انجام
په هنګام د حرارت د تابستان کښې
له قدومه ننګنهار کاند ګلزار
سکونت دده په هغه چمن زار دي
دین دده له برکت دي روښانه
بلکفار و کښې دده له لاسه شور دي
فرنګیانو قوم له نه دي ناشاد دے
د کفار لښکر له ده زني برهم دي
سمه خلق په لاره د هډې کښې
صنوبر غونډې ولاړ د دین په باغ دي
لکه دریاب غونډې روان دي پایانه
د همه واره مخلوق مقتدا دي
فاسقان اکثر له ده نه شول نیکان
شب و روز په غم کار کښې د ملفوف دي
په رضا د رب ئې کړي دي تسلیم
عبادت د حق سبحان کوي مدام

دده ذکر دائما ذکر خفي دے ــ د شیخانو مریدانو ی جلي دے

هر شپه دي له ماښامه تر سحر ــ خوب یې نشته کوي ذکر د اکبر

بې له ذکرو عبادت د کردګار ــ دده نشته په جهان کښې بل هم کار

د دنیا له تعلقاتو نه ازاد دے ــ همیشه ساعي د خلقو په ارشاد دے

ورته شوي دي له پیره اجازت ــ د ماذون حکم اې روره بې شبهت

لاس نیوي ورته کوي مسلمانان ــ هر سړي چه د شیخي لري ارمان

لوئي هلک یې هم واړه مریدان دے ــ که پیران یا هلکان او که ځوانان دے

طریقه قادریه دده رواج دے ــ په اسمان د بزرګۍ کښې یې معراج دے

هر یو کس چه وي عاشق په دین د حق ــ ورته واي له غه ذکره سبق

دي هادي دي دارباب د طریقت ــ هم بشیر و د صاحبانو د معرفت

خلاصه دي یکروه د سالکانو ــ هم ژبه دي پزمره د عارفانو

په سبب د هدایت دده اې جان ــ د پیر عالم شول زاهدان و صوفیان

هر مکان کښې چه دي و نسي قرار ــ هغه خلق هم واړه شي ابرار

لوئي پرتو وله ورکړي دي الله ــ چه له نه دي جهان هم نیک راه

پسخا کښې دي حاتم ورته حیران ــ بهره منه دده له فیضه دے د جهان

کار خانه دي د لنګر پخه دستور ــ همیشه لوړ نک چلیږي بې فتور

په مجلس چه د کیني لکه ماه ــ مخلوقات ورته چاپیر شي خواتر خواه

همیشه خلقو ته کاندي نصیحت ــ کوي مدام بیان احکام د شریعت

مریدان ورته چاپیر وي لکه شمع ــ نصیحت واړه له نه کوي سمع

هغه دم کښې چه دي سر شي په بیان ــ مرغلري تویدوي در و مرجان

په هغه کښې یې رب الیني تام اثر دي ــ چه کلام دده شیرین له قند شکر دے

هر سړي چه مجلس کښې ئې حاضر وي | که هر څو په عبادت کښې دي قاصر وي

انشاء الله چه له بدي نه به تائب شي | عبادت د پاک معبود ته به راغب شي

ن زمان کښې به دده پشان کامل | په افاق کښې به څوک نه کاندې حاصل

دا وصاف بیان ئې دي ډېر محال | مختصر به کړم چه رانه شي ملال

له اخلاصه به دائم کړم مناجات | چه رب پاک ته دي عالي کړي درجات

حق سبحان د دي لري قائم په دین | بطفیل د پاک نبي رسول امین

هم عالم د وي له زني فیض یاب | په فیضان کښې د رب دي لري دریاب

کرامت ولدو رکه خدای لبسیار | سر بلند دي کړي تولي کښې د کبار

هغه دم چه له نیا نه شي روان | رب دي لوسي له جهانه په ایمان

په هر کښې د الله دې شي قریب | خیل دین ار د خدائی دده کاندې نصیب

زه شیدا د زړه له صدقه دعا کوم | هم د ده د خلے دعا ته په آرزو یم

خدایه دین د مصطفی لره محکم | په ایمان مي لره رب مسلم

څانکند د سختي پما باند اسان کړې | په تلقین د شهادت مي خلد گویان کړې

گمراهان واړه په لاره د هدی کړې | هم حاصل څما د شرع مدعی کړې

مؤمنان لره په شرعه مستقیم | منافقو له عذاب ورکړې الیم

غازیانو لره ورکړې لوئي همت | کافرانو لره ورکړې هزیمت

خدایه ته مي دا دعا کړې مستجاب | امان راکړې د دوزخ له سخت عذاب

شیدا احمد که زیات له حده گنهگار دے | رحمت ستا له ډېر کرمه امید وار دے

رحم وکړې پر خداوند ذی الاکرام | بطفیل د محمد علیه السلام

ایضاً در مدح ممدوح

شکر لله آنکه از لطف خدای کردگار | هست در آفاق شخصی ذوالکمال نامدار

فاضل و علامه و سرهم عالم صاحب عمل ... متقی و پاک دین و زاهد پرهیزگار
رائج حکم شریعت مالک ملک علوم ... هادم بنیان بدعت قائل فتوی و مختار
سرگروه سالکان و پیشوای عارفان ... مقتدای عابدان قدوهٔ اهل کبار
صاحب ایقان و عرفان کاشف اسرار غیب ... واقف استار و تقوی جامه و زهدت شعار
سالک راه طریقت حامی دین متین ... ناصر اسلام برحق قاتل قوم کفار
در فرنگستان ز بیم تیغ او بس هیبتی ... در سخا و جود او شرمنده ابر نوبهار
هست اسم اشرف او نجم الدین نیک زاد ... در جهان لکن باخوندزاده صاحب اشتهار
آنکه دین مصطفی روشن شده از پرتوش ... گشت لیل فاسقان از نور او همچون نهار
هست ذاتش مظهر انوار الطاف خدا ... در جبین او شعاع فیض ایزد آشکار
حضرت او قبله گاه رهروان قرب حق ... هم جنابش مؤمنان و صالحان را افتخار
در میان زاهدان دهر شخص اوست فرد ... نیز اندر زمرهٔ نیکان عالم نامدار
بس که فیاض است در آفاق از خاص و عوام ... فیض او گردید شامل خلق را در هر دیار
در شبستان شریعت هست چون روشن چراغ ... در گلستان طریقت همچو نخل باردار
روز و شب بوده است ساعی در رواج حکم دین ... دائما دارد درین جهدی بحسب اقتدار
معصیت از همت او گشته در آفاق گم ... فاسقان از پرتوش از فسق بیزار اند عار
گمرهان و مضلان را هادی و هم رهنماست ... مبدعان و جاهلان را رهبر و صاحب وقار
از مریدانش همه اطراف گیتی مملو است ... وز وجود فیض یابانش شده پر روزگار
بسکه دارد در عبادت میل هر شام و سحر ... مشتغل باشد بذکر ایزد پروردگار
در شبان و روزها مشغول طاعات خداست ... دائما نبود بغیر از زهد او را هیچ کار
مجلسش پر نور او باشد سراسر وعظ و پند ... ریزد از درج دهن درّ نصائح شاهوار
هر که باشد حاضر اندر صحبت آن متقی ... حاصل آید مر ورا از وی فیوض بی شمار

خامه ام نتوان که اوصافش بتحریر آورد
ورنه وصف او نمیگیرد بتقسیم اقتصار

باد یارب کامیاب هر دو عالم ذات او
در جهان بادا به نیکی نام نیکش انتشار

گرچه بشیر احمد شیدا گنهگارست لیک
دارد امید فراوان از عطای کردگار

در موعظت گوید

ای که دائم مبتلایی در فسق و فجور
تا بکی باشی چنین در بند نفس پرشرور

طاعت ایزد نکردی هیچگه از صدق دل
پیر گشتی وز عصیانت نمی آید نفور

حاصل عمرت همه در خواب غفلت صرف شد
شرم دارا ز حق تعالی آخر ای مست غرور

در پی حرص و هوای نفس و شیطانی مدام
وز تو کاری بر رضای حق نشد گاهی ظهور

در نماز استاده فکرت بجای دیگرست
کی شود مقبول باری این نماز بیحضور

از خدای غیب دان نبود ترا شرم و حیا
وز خلائق وقت عصیان می شوی پنهان و دور

از علم دین و نماز و روزه هیچت فکر نیست
با زن و فرزند دائم میکنی عیش و سرور

نعمت و رزق خدا را میخوری هر صبح و شام
گه نمی گوئی بدل شکر خداوند شکور

روز و شب در فکر و ذکر مال دنیا و زرے
روز مردن یاد هرگز نیستت ای بی شعور

چشم بکشا وز حال مردگان عبرت بگیر
چون گذر افتد ترا بر مسکن اهل قبور

یاد کن روزی که اندر خانهٔ تنگ لحد
مردمان تنها ترا مانند و گردند از تو دور

از عذاب سخت قبر و پرسش منکر نکیر
حالش بیند چون شود حالت دران جای فرور

این تن پرورده ات پوسیده گردد اندر و
لحم و شحمت را همه بخورند آنجا کرم و مور

در گنه سر تا قدم بشیر احمد شیدا است غرق
مغفرت گردان نصیبش یا هو الله الغفور

در مدح امام السالکین اعنی ملا صاحب ماکی رحمة الله علیه

اي عاقل راشد واوره دا کلام ... فکر و هوش دې ورته ونسه تمام
چه اطراف د پېښاور کښې يو يار دی ... په ما نکي باندې هغه مسکن نام دار دی
پکښې اوسي يو عالم عالي مقام ... متقي او پرهيز کار سخي نيک نام
په عالم کښې نوم د ده دی مشهور ... اوازه يي په هر ځائ کښې ده نشور
په ضلع د پېښاور کښې خما جان ... لوئ پر توي جاري شوي د بيشان
دير عالم ولد رازي ليل و نهار ... لبعيد بعيد ملکونو په ديدار
مريدان لري په هر ځائ کښې بسيار ... همه واره عابدان راست کردار
په عالم کښې د تجريد دي يکانه دي ... کار د دين د پاک نبي کښې مردانه دی
د ده ذات خو بر پدين کښې يو سراج دی ... چه اسلام شوي له نه بيره رواج دی
رب مرکړي دي و ده ته لوئ همت ... هم صاحب دي د فيضان و برکت
پکوشش او په همت د ده اي جانه ... شريعت د نبوي دي سندر و بباند
شب و روز دي وي باعث په غښ کار ... چه احکام د شريعت کاندي نامدار
دير عالم د ده له فيضه پروزکار ... شول لفسقه له تخوره تو به ګار
په توجه د ده او فضل د بار يي ... په جهان کښې دي احکام د دين جاري
فاسقان بد کرداران کل مبتدعان ... لېرتود ده ندو رته شول په جهان
زاهدان و عابدان هم نيکو کار ... په هر ځائ کښې شوه د غه خلق بسيار
دير مخلوق و ته د ده په هدايت ... حاصل شو مرتبه د هدايت
دي د دين په ګلستان کښې يو ښه ګل دی ... په چمن کښې د اسلام لکه بلبل دی
په بهار کښې د فيضان دي نو شجر ... چه عالم ور ته زني وري د فيض ثمر

عالمونه دي له ډيره بهره مند
دي د خلقو رهنما هم مقتدا دي
سرکرده دي د جملو سالکانو
په طاعت او عبادت د ګردو کار
بي له ذکره بي له وعظه هيڅ هنګام
چه په وعظ کښې شروع کړي په ګفتن
په ټول عمر کښې مدام دائم الصوم وي
ده پخپل باندې آخستي رياضت
هر ګاه و هر سحر خمس الاوقات
د اسلام په شبستان کښې وړاندې وار
مشهور نوم د ده دي په ټول اوطان
له کابله له غزنين له هرات
په خپل ځاي کښې جاري کړي ي لنګر دي
په هر ګونه خاص و عام په غمخواري
يو لنګر د ده کښې له طعام هر ما حضر
په سخا کښې د تمام جهان سخيان
لوس ده په سخاوت ابر بهار دي
هم په علم کښې دريا ب د بي پايان
عالمان و صالحان وار ته تمام

خداي ورکړي مراتب ده ته بلند
په ګروه د مؤمنانو کښې پيشوا دي
هم سردار دي د ايام په عالمانو
دي مشغول وي صبح و شام په ښه اطوار
د ده نشته په هن کښې بل کلام
ډير تاثير که په وجود د هر مؤمن
په ټول عمر نه خوراک او نه دي نوم وي
په طاعت کښې نهايت کړي مشقت
دي مشغول وي په طاعات او عبادات
ذات د ده لو يله شمع ده روښانه
مشهور په هندوستان و خراسان کښې
په دعا ورته رازي ډير مخلوقات
هر طعام پکښې طيار شام و سحر دي
خوري طعام هر شب و روز سره د ځاي
هر سړي ته مهيا او مقرر وي
رسيدي ته شي ورده ته هيڅ شان
چه يي هر ګياه له فيضه منت بار دي
رسوي هر ځاي ته نفع په ښه شان
حاضر يږي دربار د ده مدام

سروکار دده په ذکر و عبادت دي — حق سبحان ورکړي ده ته سعادت دي

ډیر عالم دده له صدقه مریدان دي — دا رشاد له ده هم مسترشدان دي

لاس نیوي ورته کوي تمام افاق — په اخلاص یې وخدمت ته دي مشتاق

مریدان دده په نفي په اثبات — خلد کوي الوي همیش په اوقات

هم دده په برکت او اهتمام — شه جاري امر معروف دے په ایام

ساز سرود بالکل موقوف دي له جهانه — شیطانان شول یر برهم و پریشانه

ذات دده په سرشت جهان کښې بې نظیر دے — په افاق کښې ډیر د خلقو دل پذیر دے

کمالات لري په تن هم ده بسیار — چه بهر دي له حسابه له شمار

خدائی ورده ته عطا کړي ډیر فیضان دي — چه افزون له نوشتن او له بیان دي

لاجرم به په عادهٔ هم کو پایه کرم — مناجات به په درگاه د حق سبحان کرم

خدایه نور یې مراتب هم کړې بلند — چه له بیر تو ندي مخلوق وي بهره مند

بیا صا نو کښې یې ته لري قریب — هر اقوال گفتار یې شه لري مجیب

شریعت د وي په ده باندې روښانه — هم حیات دې شي دراز بې پایانه

زه شیدا یې دعاگو او خدمتگار یم — معتقد یې له اخلاصه دده یار یم

سبب تالیف ملح

یو حاجي کتب فروش حمادو سند ارزے — د صاحب علیه الرحمة ډیر علاقه دار دے

کدي وه پښتي لماخوک نام نشان — په حاجي محمد امیر باندې نامدار دے

تجارت د کتابو نوکري پښهر کښې — په بازار قصه خواني کښې دکاندار دے

حلیم خوی نیک خصال نیک اقوال — متقي و پرهیزگار نکو کردار دي

هم شیرین زبان نیک رود یے — له هر چا سره په لطف و په مدارا دي
دي محب دي د جملو مؤمنانو — خصوصًا د عالمانو خدمتګار دي
د جمعي په ورځ چه راشي عالمان — هم له دوی سره ډېر زبیست و پرزګار دي
دي له هر چا سره کړي عجز و نیاز — خاکپای د هر عالم دي ډېر خاکسار دي
لري دي د فرزندان برخوردار — چه دیو نوم نور احمد ظاهر اشکار دي
بیا دوهم وروره نوميږي فضل احمد — ډېر نیک خو په احسن ډېر بښه اطوار دي
بل دریم دي نوم د ده عبد الحمید — په والله بانډ ډېر کرانا او قدر دار دي
رب د دیر واړه ځامن کړي سعیدان — چه په وي بانډ د پلار رونق د کار دي
دا ابیات چه لوشته په کتاب دے — ما ده ده په امر کړي دا ګفتار دي
اجازت د چاپ کولو د دوئ ځاند — خاص د ده ته د نه چه پرچاته اظهار دي
شیر احمد ډېر عاصي او ورسیاه دي — ولی فضل د کریم غایت بسیار دي

تمت

مناجات صاحب صوات رح

بسم الله الرحمن الرحیم

قربان له تا شم بد د منیره — آواز د خوږ شه تر هند کشمیره
آخر وان شوی له دجا کیره — د صواة صاحبه کامله پیره
ما وچه زه به لا ستا د بند کرم — ځان بلبل به ستا د چمن کړم
بیا صفت ستا به هر وطن کړم — ته یو انسان وي نن بے نظیره

د صوات صاحبه کامله پیره

نن چه په یاد کړم هغه دوران — په خو می ښاخچي او ښي باران

چه ستا به د دکښن تولے امیران ‌ ‌ ‌ ‌ سر تور به نه ناست وو خشحال ضمیره

د صواة صاحب کامله پیره

خوشحال خندان بلکل عالم دے ‌ ‌ ‌ ‌ چه ته ژوندی یے صواة باغ ارم وه

چه ستا فرقت شی به ما تور ترم کړه ‌ ‌ ‌ ‌ له هغه ورځی ناست یم د لګیره

د صواة صاحب کامله پیره

یا هغه ورځ وه چه ته بادشاه وی ‌ ‌ ‌ ‌ په هفت اقلیم کښن پشت پناه وی

ده مونږ منافق د زړه تیکا وی ‌ ‌ ‌ ‌ به صواة په سمه قاشقار ته دیره

د صواة صاحب کامله پیره

قاشقار او دیر کابل هرات ‌ ‌ ‌ ‌ واړه خراب شول ستا په ممات

بی له تا خه دے خمونږ حیات ‌ ‌ ‌ ‌ ستا په بیلتون نشه ملک بی تا ثیره

د صواة صاحب کامله پیره

ستا په بیلتون بلکل جهان ‌ ‌ ‌ ‌ کوی افسوس هردم ګریان

د ره پید دګرځی ستا مریدان ‌ ‌ ‌ ‌ کله بیا وینی سبشن تجبیره

د صواة صاحب کامله پیره

دا ستا پرشانی نشته بشر بل ‌ ‌ ‌ ‌ عوره یے به دین کښن د پیغمبر بل

پیدا به نشی چرته افسر بل ‌ ‌ ‌ ‌ هم خوشرنګ با نهم خوش تقریره

د صواة صاحب کامله پیره

پیدا به نه شی دا ستا پرشان څوک ‌ ‌ ‌ ‌ به زمانه کښن د ته یکان څوک

کله به راشی داسی بخیان څوک ‌ ‌ ‌ ‌ بیس له صاحبه دا وره امیره

د صواة صاحب کامله پیره

امیر وه خلق صاحب کی صواة ‌ ‌ ‌ ‌ څه به بیان کړم د ده صفات

شمس قمر وه د سموات مه خلقے قیچے وجی له زنځیره ‌ ‌ ‌ ‌ د صواة صاحب کامله پیره

مخلوق بی شکه خراب تراب شه ‌ ‌ ‌ ‌ چه د صواة غوث بهت په حجاب شه

څما په غزاو بنګي دریاب شه
چه خالي لا ډم لدے اکثیره ××

د صلوات صاحب کامله پیره

اکثیر وه خلقه د سید و ګل
پید به نشي داسې يو ببل
په شام په روم په هند کابل
په هفت اقلیم کښې شاه بي وزیره

د صلوات صاحب کامله پیره

د پیغمبر د دین مشال وه
چپل ژوندون يې ترك د غم خيال وه
پاك رب ورکړي هر څه کمال وه
چه ملك خالي کړم د غل کاثیره

د صلوات صاحب کامله پیره

د ده ژوندون کښې تل شریعت وه
دی به مشغول په عبادة وه
په صلوات به سه عیش و عشرة وه
په خپل خلوة کښې جانب و تا خیره

د صلوات صاحب کامله پیره

ما و خلوة ستا لا د نه تالا شه
ولي فرزند ستا مله شغله شه
چه ستا وجود بند په قلا شه
کښتر میان ګل جان ناست بې سریره

د صلوات صاحب کامله پیره

کښتر میان ګل جان ستا په مقام
آوازې خور شه په روم په شام
پاك رب نشین کړ په صبح و شام
تل د ویه دار وې لبان په غیره

د صلوات صاحب کامله پیره

ده له دې پاك پروردګار
چه خالي نشي سید و ګلزار
مرتبه ورکړي ستا په مقدار
ستا له ګلونو ورق حریره

د صلوات صاحب کامله پیره

زه غازي الدين ستا مدح خوان شوم
چه له دنیا نه هر وقت روان شوم
خود مشهور په کل جهان شوم
هلته مې غواړه له پاك قدیره

تمت × | د صلوات صاحب کامله پیره | بالخير

اشتهار واجب الاظهار

بر سالکان طریقت نبوی و تابعان ملت مصطفوی و صاحبان مطابع نزدیک و دور و تاجران باخرد و شعور مخفی و محتجب نماند که کتاب مستطاب مشحون از مضامین کثیر المعانی مستخلص جلد آخیر بتصحیح فضیلت پناه شرافت دستگاه جناب میان قمر الدین سرحدی ساکن قریه اچینی بالا تتمهٔ خلیل مع ترجمهٔ آیات و احادیث سرور کائنات و شرح مفصل ذیل شرح ابیات عربی شرح ابیات فارسی مدح صاحب صوات و جواب سوال و حواشی متفرقه و مدح ملا صاحب مانکی و مدح اخونزاده صاحب ... بصرف زر کثیر و جهد وفیر کمترین بندگان خدای قدیر خادم صغیر و کبیر حاجی محمد امیر کتب فروش بازار قصه خوانی باخذ زر کثیر و اجازت از مصحح ساختن کتاب از میان صاحب مذکور گرفته طبع نمود و حسب منشاء و موجب دفعه هفتم قانون بستم ۱۸۴۷ء داخل بهی رجسٹری گورنمنٹ گردید لهذا در خدمت هریک از احباب و غیره التماس است که احدی بلا اجازت فقیر حقیر طبع وی نفرمایند تا بجای نفع نقصان نیابند بلکه سزایاب سرکار خواهد شد

اعلان ضروری

واضح باد که هر هر نسخه کتاب هذا دستخط کمترین بقلم خود یا مهر اصلی خود چسپانیده خواهد شد پس اگر کدام نسخه بدون دستخط یا مهر برآمد مسروقه تصور کرده خواهد شد ×

مصرع بر رسولان بلاغ باشد و بس	[illegible]	العبد حاجی محمد امیر تاجر کتب